

Posudek k diplomové práci

Petr Tůma – Znalecké posudky v kontextu obchodního práva

Rozsah diplomové práce Petra Tůmy je standardní (43 stran rukopisného textu), k obsahu práce lze nicméně vznést několik výhrad.

Petr zvolil zajímavé téma na pomezí práva a ekonomie, jak odpovídá i jeho profesnímu zázemí. Nejsm si ale jist, zda se mu úplně podařilo naplnit úkol zpracovat vědeckou práci z oblasti práva. Právní rozměr díla je výrazně slabší. Přitom právě o něj mělo v práci jít. Petrovi nelze upřít snahu tohoto cíle dosáhnout. Dojem, který práce zanechává, však zřejmě souvisí i se strukturou jeho intelektu, ve kterém, jak se zdá, převažují prvky ekonomického myšlení.

Z právního hlediska je nutno si povzdechnout nad povrchností a bohužel často i nepřesností či dokonce nesprávností Petrových úvah. Potenciál tématu Petr v tomto směru zdaleka nevyčerpal. Některé jeho teze či obraty svědčí jen o chabém základu obecného právního myšlení. Hned v první větě práce (na str. 4) např. uvádí, že znalecká činnost je významnou součástí obchodního práva. To je z hlediska obecné teorie právní naprostý nesmysl. Za problematickou považují též formulaci na str. 8, ve které se praví, že účelem zpracování posudku je „deklaratorní potvrzení o stavu majetku“.

Příznivé je, že Petr v práci reflektoval nový zákon o přeměnách. Opět si ale nejsm jist, zda do něj dostatečně pronikl. Bez povšimnutí ponechal řadu problémů, které zákon ve vztahu k činnosti znalce vyvolává, ale i koncepčních posunů, jež přinesl oproti dosavadní úpravě v obchodním zákoníku. Na str. 7 tak např. Petr pojednává o přezkumu „návrhu smlouvy“ u přeměn, na str. 8 obecně dovozuje, že je-li znalec jmenován soudem, vždy se postupuje podle § 59 ObchZ, na str. 17 rovněž zcela obecně konstatuje, že soud není vázán návrhem osoby znalce, a na str. 23 k tomu doplňuje, že v procesní oblasti zákon o přeměnách nepřináší žádné změny.

Doslova šokem je potom pasáž na str. 16 o tom, že znalec odpovídá pouze za péči řádného hospodáře. Petr sice při její formulaci vychází právě z díkce zákona o přeměnách, obávám se nicméně, že i průměrně zdatného právníka by tento závěr měl zarazit. O tom, že v oblasti odpovědnosti Petr poněkud tápe, svědčí i několik problematických povzdechů nad nejasnostmi ohledně této odpovědnosti, které se objevují v závěru práce na str. 46.

Pochvalu si zaslouží zohlednění řady rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, přesto je ale třeba uvést, že několik významných judikatorních závěrů práce nezohledňuje. Nejvyšší soud ČR tak např. judikatorně vyřešil problém, zda může být porušením povinností, jestliže znalec nevyzmáhá na společnosti splnění povinností součinnosti, anebo otázku, nakolik podjatost znalce zakládá okolnost, že znalec zpracoval zprávu o fúzi i pro druhou ze zúčastněných společností na fúzi. Tyto judikatorní závěry Petr do práce nepřevzal. Seznámení se závěry rozhodnutí Nejvyššího soudu ke sp. zn. 29 Odo 780/2006 (str. 33) navíc není úplné, když Petr zcela pominul jednu důležitou podmínku, na níž Nejvyšší soud použitelnost uvedených závěrů vázal.

Na několika místech lze mít výhrady též ke struktuře práce. Na str. 18 tak např. výčet účelů posudků spadá ještě do kapitoly 2.5. (kvalifikace a oprávnění znalce), což nedává dobrý smysl, když o těchto účelech Petr jednotlivě pojednává až v kapitole 3. Také není jasné, proč Petr vymezil kategorii „znalecké posudky pro účely přeměn obchodních společností a

družstev“ a zvlášt' potom „znalecké posudky pro účely převodu jmění na hlavního akcionáře“. Opět se zřejmě projevuje jen povrchní proniknutí do struktury nového zákona o přeměnách.

Z formálního hlediska je třeba upozornit také na ne zcela odpovídající práci s poznámkovým aparátem. Petr používá poznámky pod čarou prakticky jen k citaci ustanovení právních předpisů, nijak už v nich ale nepracuje s odbornými prameny, což ve vědeckém díle nelze pominout. Seznam použité literatury sice řadu těchto pramenů zmiňuje, v samotném textu práce se ale jejich použití nijak neprojevuje. Práci by také neuškodilo méně „kolorovaností“, tj. používání rozličných grafických prvků (text kurzívou, zvýrazněný text). Vědecké dílo by mělo šetřit prvky křiklavosti a soustředit se na preciznost obsahu. Jazyková úroveň práce je naproti tomu odpovídající.

Ze všech uvedených důvodů dílo hodnotím s rozpaky, pokládám je nicméně za ještě způsobilé obhajoby. Očekávám, že Petr během ní uvede na pravou míru některá ze shora uváděných vyjádření, popř. ústně doplní, co v práci postrádám. Výsledné hodnocení potom bude záležet na průběhu této obhajoby.

V Praze dne 8. září 2008

JUDr. Petr Čech, LL.M.